

Vergaderjaar 1992-1993

22 697

Wijziging van de Wet op de accijns in verband met de afschaffing van de fiscale grenzen

Nr. 12

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET EINDVERSLAG

Ontvangen 23 november 1992

ALGEMEEN

1. Algemeen

Met genoegen heb ik geconstateerd dat de leden van de fracties van de PvdA en de VVD met belangstelling hebben kennisgenomen van de nadere memorie van antwoord en dat zij streven naar een zo beknopt mogelijke plenaire behandeling. Van mijn kant zal ik trachten de nog bij deze leden levende vragen bevredigend te beantwoorden.

2. De accijnsharmonisatie

Het verheugt mij dat de leden van de fractie van de PvdA met instemming hebben kennisgenomen van het Tiende Protocol. Met betrekking tot de vragen van deze leden over het Benelux-verdrag tot unificatie van accijnzen merk ik het volgende op.

Van dit verdrag werken thans alleen de artikelen 9, 9bis en 10. Nadat deze door middel van het Tiende Protocol zijn vervallen heeft het verdrag feitelijk geen werking meer. Het verdrag vervalt echter, deze leden vragen daarnaar, niet van rechtswege vanwege het feit dat de bepalingen niet meer stroken met de EG-richtlijnen. Het EG-recht gaat evenwel voor en de genoemde artikelen zijn als zodanig niet meer toepasbaar. De geünificeerde wijnaccijns kan dan ook niet meer worden geheven overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 9, 9bis en 10 van het verdrag. Daartoe zouden deze artikelen eerst moeten worden herzien in de zin die voortvloeit uit de richtlijnen. De regeringen van de Benelux-landen hebben besloten daar niet toe over te gaan. Zoals ik in de nota naar aanleiding van het eindverslag betreffende het voorstel van wet op de verbruiksbelastingen van alcoholvrije dranken en van enkele andere produkten (kamerstukken II 1992/93, 22 843) heb uiteengezet, resteert de vraag of, nu de nationale tariefstructuur wordt herzien op basis van de richtlijnen, een verhoging van de accijns boven het geünificeerde niveau mogelijk is zolang het Tiende Protocol niet is geratificeerd, ook al zijn de bepalingen van het verdrag als zodanig niet meer toepasbaar. Naar mijn oordeel is het niet mogelijk een eenduidige juridische conclusie te

trekken. Daarom wil ik in mijn eindafweging mede het oordeel van de Kamer betrekken.

3. Doelstelling van het wetsvoorstel

De leden van de fractie van de PvdA dringen aan op een nota van wijziging waarin de integrale henummering en herplaatsing van de Wet op de accijns wordt geregeld.

Ik heb op zich begrip voor de wens van deze leden voor een herplaatsing en henummering. Zoals ik reeds in de nadere memorie van antwoord heb aangegeven wil ook ik tot een herplaatsing overgaan. Ik heb toen reeds uiteengezet dat ik het niet zinvol acht dit thans te regelen aangezien dan een herplaatsing tot stand zou komen waarin bij voorbeeld de wijzigingen op grond van de bezemrichtlijn niet zouden zijn verwerkt. Ik acht het zinvoller te wachten opdat in ieder geval ook de bezemrichtlijn bij de herplaatsing kan worden meegenomen. Voorts dient te worden bedacht dat bij henummering ook het Uitvoeringsbesluit, de Uitvoeringsregeling accijns en de Leidraad accijns dienen te worden aangepast. Dat vereist een zeer zorgvuldige planning, evenals de wijzigingen die een henummering in andere wetten teweeg zou brengen. Te denken valt bij voorbeeld aan het wetsvoorstel dat thans ook in de Kamer ter behandeling voorligt, te weten het voorstel van Wet op de verbruiksbelastingen van alcoholvrije dranken en enkele andere producten.

4. De horizontale richtlijn in hoofdlijnen

De leden van de fractie van de PvdA constateren dat de regering met de Commissie van mening is dat oplossingen voor de A-B-C-transacties langs de lijnen van oplossingen II en III van de brief van Moret nationaal zouden kunnen worden gekozen, los van een wijziging van de horizontale richtlijn. Zij begrijpen ook dat het Accijnscomité ook denkt in de richting van deze oplossingen en impliciet laat de regering zich er ook positief over uit, aldus deze leden. Zij dringen daarom aan op een nota van wijziging langs deze lijnen; dat een enkele Lid-Staat van mening is dat een en ander Europees geregeld moet worden, vinden deze leden niet doorslaggevend, gelet op het specifieke Nederlandse belang om deze zaak van meet af aan deugdelijk en vooral werkbaar te regelen.

In antwoord op de vragen van deze leden merk ik het volgende op. De besprekingen in Brussel hebben niet geleid tot een in de bezemrichtlijn – en daarmee in de horizontale richtlijn – op te nemen bepaling met betrekking tot A-B-C-transacties. Er bestaat overeenstemming over tussen de Lid-Staten en de Commissie dat de horizontale richtlijn niet vereist dat vergunninghouders van een accijnsgoederenplaats eigenaar zijn van de accijnsgoederen die zij onder de schorsingsregeling verzenden of dat zij deze daadwerkelijk (fysiek) ontvangen. Het wordt aan de Lid-Staten overgelaten om in de nationale regelgeving oplossingen op te nemen. In aanvulling op hetgeen ik in de nadere memorie van antwoord heb aangegeven, zal ik bezien hoe bedoelde oplossingen kunnen worden verwerkt in de Wet op de accijns. Mijn gedachten gaan daarbij uit naar het verlenen van een vergunning voor een «fictieve accijnsgoederenplaats». Aangezien het hierbij toch om een kwestie gaat die zorgvuldig moet worden bestudeerd en verwoord, zie ik geen mogelijkheid om op dit moment al ter zake een nota van wijziging in te dienen. Uit een oogpunt van zorgvuldige wetgeving geef ik er sterk de voorkeur aan deze kwestie mee te nemen in de «bezem» algemene maatregel van bestuur. Dat geeft ook nog enige ruimte voor overleg met het bedrijfsleven over de concrete invulling.

De leden van de fractie van de PvdA begrijpen dat de eerste bezemrichtlijn in werking zou moeten treden op 1 januari 1993 en dat de Ecofin van 23 december deze richtlijn mogelijk zal goedkeuren. In dat geval hechten zij er aan dat de daardoor noodzakelijke wetswijzigingen nog bij nota van wijziging in dit wetsvoorstel worden aangebracht, zodat daarvoor de «bezem-a.m.v.b.» niet behoeft te worden benut. Deze leden vragen of technisch kan worden aangegeven tot welke wetsaanpassingen deze bezemrichtlijn zou moeten leiden.

In de toelichting op de nota van wijziging heb ik in deel C (artikel Ia) reeds aangegeven wat de belangrijkste wijzigingen zullen zijn. Naar het zich thans laat aanzien zullen van de aldaar genoemde onderwerpen de volgende onderwerpen tot wetswijziging leiden:

- de wijziging van artikel 20, derde lid, van de horizontale richtlijn (accijnsgoederen waarvoor in het land van vertrek een lager accijnstarief geldt dan in het land van bestemming; invordering door de Lid-Staat van bestemming tegen het in die Lid-Staat geldende tarief);
- wijziging van de richtlijn met betrekking tot de wederzijdse bijstand op het gebied van de invordering (Richtlijn nr. 76/308/EEG). Deze wijziging leidt tot een dienovereenkomstige wijziging van de Wet wederzijdse bijstand bij de invordering van enkele EEG-heffingen en de omzetbelasting (Stb. 1979, 572);
- een overgangsbepaling.

De resterende onderwerpen kunnen worden verwerkt door middel van een wijziging van het Uitvoeringsbesluit accijns. Een zodanig wijzigingsbesluit zal tegelijk met de «bezem-a.m.v.b.» naar de Raad van State gaan.

Hoewel ik het met deze leden eens ben dat, waar dit verantwoord is, nog zoveel mogelijk zaken mee zouden dienen te worden genomen in een nota van wijziging op het onderhavige wetsvoorstel, is het naar mijn mening op zo'n korte termijn niet mogelijk een zorgvuldig overwogen nota van wijziging ter zake in te dienen. Bedacht moet worden dat de afgelopen week nog uitvoerig over de inhoud van de bezemrichtlijn in Brussel is vergaderd.

Het doet mij genoegen dat de leden van de fractie van de PvdA met tevredenheid hebben geconstateerd dat in het Uitvoeringsbesluit accijns zal worden geregeld dat accijnsgoederen die worden vervoerd dan wel voorhanden zijn buiten een accijnsgoederenplaats of een entrepot, vergezeld moeten zijn van een document waarin de herkomst wordt aangetoond. Een vergelijkbare bepaling zal inderdaad ook worden opgenomen in het Uitvoeringsbesluit verbruiksbelasting alcoholvrije dranken en enkele andere producten.

4.11. Tax-fee verkopen

Het verheugt mij dat de leden van de fractie van de PvdA met tevredenheid vaststellen dat de nieuwe voorstellen van de Commissie uitgaan van een meer globale benadering van het controlesysteem.

Ik merk hierbij het volgende op. Over het in Nederland met ingang van 1 januari 1993 te hanteren controlesysteem heeft reeds enkele malen overleg plaatsgevonden met het bedrijfsleven. Op basis van de nieuwe guidelines van de Commissie kon op grote lijnen overeenstemming worden bereikt over een systeem dat zoveel mogelijk gebaseerd zal zijn op een administratieve controle bij de verkoper aangevuld met enkele steekproefsgewijze fysieke controles zo dicht mogelijk bij het verkooppunt. De verdere uitwerking van het toe te passen controlesysteem geschiedt thans door de lokale douanediensten in overleg met het desbetreffende bedrijfsleven. Wat betreft het overeenkomstig de guidelines voor controle in het ferry-verkeer met andere Lid-Staten te voeren overleg, zal op korte termijn nog een bespreking plaatsvinden met

de douane van het Verenigd Koninkrijk. Het spreekt vanzelf dat indien als gevolg van de volgende bijeenkomst van deskundigen wijzigingen in de guidelines worden aangebracht, daar bij de uitwerking van het controlesysteem rekening mee wordt gehouden.

De tekst van de op artikel II te baseren uitvoeringsregels die in een algemene maatregel van bestuur zullen worden neergelegd, waar deze leden naar vragen, heb ik bij deze nota gevoegd (bijlage). De tekst van de ministeriële regeling wordt thans nog voorbereid.

6. Budgettaire en personele aspecten

De leden van de fractie van de PvdA blijven van mening dat de regering te optimistisch is over de budgettaire effecten van particuliere «invoer», vooral wat betreft alcoholica. Het spijt mij dat ik deze leden niet heb kunnen overtuigen, maar sluit mij aan bij de constatering van deze leden dat de praktijk zal moeten uitwijzen wie het gelijk aan zijn zijde heeft.

De leden van de fractie van de PvdA begrijpen uit de nadere memorie van antwoord dat de regering bereid is enkele door de RCO aangedragen wensen in het Accijnscomité aan de orde te stellen. Dit lijkt deze leden een goede zaak. In aanvulling op deze opmerking kan ik mededelen dat in het Accijnscomité inmiddels overeenstemming is bereikt over de in de nadere memorie van antwoord aangegeven oplossing voor het door de RCO genoemde probleem van het omvangrijke pakket minerale oliën.

De leden van de fractie van de PvdA kunnen zich de opmerkingen van de Raad van de Centrale Ondernemingsorganisaties (RCO) betreffende de brede invulling van het begrip minerale oliën en de daarmee gemoeide administratieve lastendruk goed voorstellen. Deze leden vragen naar de lijnen langs welke de door mij ter zake in de nadere memorie van antwoord aangegeven oplossing op de voet van artikel 8, eerste lid, onderdeel a, van de structuurrichtlijn minerale oliën voor niet voor gebruik als motor- of verwarmingsbrandstof bestemde produkten haar beslag zou kunnen krijgen.

Hieromtrent kan ik mededelen dat in het Accijnscomité inmiddels overeenstemming is bereikt over het achterwege laten van het geleide-document bij intracommunautaire overbrengingen van laatstbedoelde minerale oliën. Dit valt te verwezenlijken door een wijziging van de in het Uitvoeringsbesluit accijns opgenomen voorschriften inzake het overbrengen van accijnsgoederen. De Wet op de accijns behoeft hiervoor derhalve geen aanpassing te ondergaan. Door middel van voren- genoemde vereenvoudiging kunnen in veel gevallen onnodige administratieve lasten worden voorkomen.

Wat betreft de organische chemische produkten als bedoeld in de desbetreffende GN-codes van hoofdstuk 29 van de gecombineerde nomenclatuur, deze leden vragen naar een toelichting op het onder het begrip minerale oliën brengen van deze produkten, merk ik op dat deze produkten blijkens de GS-toelichting (IDR) kunnen worden gebruikt als een bestanddeel van brandstoffen en motorbrandstoffen. Hierbij teken ik aan dat deze produkten, ingeval zij niet voor zodanig gebruik zijn geschikt of bestemd, in beginsel buiten een accijnsgoederenplaats mogen worden vervaardigd (verwezen zij naar het bij de nota van wijziging ingevoegde artikel 5, derde lid, onderdeel d, van de Wet op de accijns en de daarbij behorende toelichting). Het zal dus in de praktijk niet nodig blijken om voor dergelijke produkten een vergunning voor een accijnsgoederenplaats aan te vragen indien zij buiten een raffinaderij worden vervaardigd. In die gevallen kunnen bij het overbrengen van deze

produkten geleidedocumenten eveneens achterwege blijven.

Hoewel op vorengeschetste wijze mijns inziens op belangrijke onderdelen oplossingen worden geboden voor de administratieve lasten die uit het te hanteren begrip minerale oliën voortvloeien, ben ik niettemin voornemens om bij de besprekingen in het Accijnscomité in Brussel de aandacht van de Commissie en de overige Lid-Staten te vragen voor beperking van de omvang van de lijst van als minerale oliën aangemerkte produkten.

7. Nota van wijziging

De leden van de fractie van de PvdA trekken uit het in de nadere memorie van antwoord vermelde indicatieve overzicht betreffende de accijnsdruk in procenten van de verkoopprijs van de verschillende alcoholica de conclusie dat wijnen en aanverwante produkten relatief laag zijn belast. Deze leden vragen of dit een gevolg is van het Benelux-Accijnsverdrag. Voorts vragen deze leden of het in de verwachting ligt dat de accijnsdruk op wijnen wordt aangepast aan die op bieren en wat een dergelijke verhoging van de tarieven voor budgettaire gevolgen zou hebben.

Zoals deze leden opmerken, heeft het geünificeerd zijn van de wijnaccijns in de Benelux zijn invloed gehad op de ontwikkeling van de hoogte van de wijnaccijns. Naar aanleiding van de vraag van deze leden of het in de verwachting ligt dat, nu de desbetreffende Benelux-bepalingen zullen vervallen, de accijnsdruk op wijn geleidelijk zal worden aangepast, merk ik op dat dat afhankelijk is van verschillende factoren, zoals de budgettaire noodzaak voor lastenverzwaringen en onder meer de tarieven in de ons omringende landen en de marktverhoudingen. Iedere verhoging van de belastingdruk voor een specifieke categorie goederen dient op haar eigen merites te worden gezien, waarbij ook aspecten als de collectieve lastendruk in het oog dienen te worden gehouden.

De budgettaire opbrengst van het optrekken van de relatieve accijnsdruk voor wijn tot het niveau van die voor bier kan, zelfs niet bij benadering, worden gegeven, omdat beide accijnsdrukken niet eenduidig bepaald zijn. Zoals ik in de nadere memorie van antwoord heb aangegeven is bij een heffing naar volume (specifieke accijns) de relatieve accijnsdruk afhankelijk van de verkoopprijs. Zo zal bij één accijnstarief en verschillende verkoopprijzen een verschil in accijnsdruk optreden. Indien bij voorbeeld de accijnsdruk op een fles gewone stille wijn van 0,75 liter met een winkelprijs van f 6 (accijnsdruk: 10,6%) zou worden opgetrokken tot de accijnsdruk op een flesje bier van 0,3 liter met een winkelprijs van f 0,75 (accijnsdruk: 17,5%) zou, ervan uitgaande dat alle tarieven met hetzelfde percentage zouden worden verhoogd, een budgettaire bate van circa 160 mln. optreden. Ik wijs er echter op dat in dit geval alleen voor deze twee specifieke flessen alcoholica een gelijke accijnsdruk op zou treden. Bij wijn of bier uit een andere prijsklasse blijven verschillen in accijnsdruk bestaan.

Naar aanleiding van de vragen van deze leden over de effecten van een eventuele minimumaccijns voor sigaretten en shag merk ik het volgende op.

Zoals deze leden terecht opmerken zou het maximale niveau van een minimumaccijns dat de richtlijn voorschrijft inderdaad uitkomen op bedragen die hoger liggen dan de accijnsdruk op de populaire prijsklasse. Ik ben in mijn beantwoording in de nadere memorie van antwoord niet uitgegaan van deze – voor de Nederlandse situatie – althans op dit moment niet reële maximumvariant die zelfs zou leiden tot accijnsverhoging. Zoals ik in de nadere memorie van antwoord heb uiteengezet werkt het specifieke element bevredigend en is er thans geen reden een

minimumaccijns in te stellen om voor de goedkope prijsklasse een accijnsverhoging te bewerkstelligen.

8. Artikelen

Algemeen

De leden van de fractie van de PvdA geven nogmaals uiting aan hun bezwaar tegen de formulering «bij of krachtens algemene maatregel van bestuur» in artikel 89 en dringen aan op een nota van wijziging terzake.

Kennelijk is hier sprake van een misverstand. Ik had aanvankelijk begrepen dat deze leden geheel wilden afzien van de mogelijkheid om bepaalde uitvoeringsmaatregelen nader uit werken binnen een ministeriële regeling. Nu ik begrijp dat deze leden in beginsel de mogelijkheid van een ministeriële regeling binnen het in een algemene maatregel van bestuur te stellen kader openlaten, heb ik ter zake een nota van wijziging in de door deze leden bedoelde zin bij deze nota naar aanleiding van het eindverslag gevoegd. Materieel wijkt deze bepaling naar mijn gevoel overigens niet af van de huidige bepaling.

Artikel I

Onderdeel B

De leden van de fractie van de PvdA gaan nader in op de GN-codes in de wettekst.

In reactie hierop merk ik allereerst op dat de goederencode in de wettekst is gebaseerd op de structuurrichtlijnen. In deze structuurrichtlijnen is vastgelegd dat voor de goederenomschrijving bepalend is de Gecombineerde Nomenclatuur zoals die luidt op 19 oktober 1992.

Wijzigingen in de Gecombineerde Nomenclatuur dan wel in de IDR en EG toelichtingen van na die datum hebben dan ook geen doorwerking naar de accijnswet; zoals ik in de nadere memorie van antwoord heb aangegeven heeft een dergelijke wijziging pas gevolgen voor de accijnsheffing als de structuurrichtlijnen en vervolgens de Wet op de accijns ter zake worden aangepast.

Van het opnemen in een bijlage bij de wet van de omschrijvingen van de gehanteerde GN-codes ben ik geen voorstander. Zowel in de wet als in de richtlijnen wordt verwezen naar de desbetreffende, officieel gepubliceerde, Verordening van de EEG. Het overnemen daarvan in het Staatsblad acht ik niet zinvol. Dat het daarbij gaat om de desbetreffende Verordening, zoals deze luidt op 19 oktober 1992 doet aan de officiële status daarvan niets af en geeft naar mijn mening, te meer aanleiding de GN-codes, zoals deze op dat tijdstip luiden, op te nemen in de Leidraad accijns. De bij de nadere memorie van antwoord gevoegde bijlage is niet voor publicatie in het Staatsblad geschikt en de bij de Leidraad accijns op te nemen bijlage is nog niet in zodanige vorm gereed dat deze al optimaal presentabel is. Dit zal ook niet binnen de voor de formele wetgeving nog beschikbare tijd tijdig gereed kunnen zijn. Met de verdere uitwerking in de Leidraad accijns wordt in de gegeven situatie de meest praktische weg bewandeld zonder afbreuk te doen aan de toegankelijkheid.

Onderdeel C

De leden van de fractie van de PvdA begrijpen nader dat de vergunning voor een geregistreerd of een niet-geregistreerd bedrijf een beperking kan aanbrengen in de soort accijnsgoederen die mogen worden ontvangen. In die zin is er, zoals de nadere memorie van

antwoord stelt, geen verschil met een accijnsgoederenplaats, zo stellen deze leden. Hun vragen ter zake kwamen voort uit de formulering van artikel 2, derde lid, waarin onderdeel a nu na «een andere accijnsgoederenplaats» doet volgen: «die voor dat soort accijnsgoed als zodanig is aangewezen», terwijl deze laatste formule ontbreekt in de overige onderdelen. Deze leden stellen dat, als zij het nu goed begrijpen, onderdeel a in feite van die formule kan worden ontdaan, zodat in dit artikel weer evenwicht ontstaat.

Ik wil nogmaals opmerken dat met deze formulering niet is beoogd een beperking aan te brengen. Accijnsgoederenplaatsen worden steeds aangewezen voor bepaalde accijnsgoederen. Langs die weg is het voor een bedrijf mogelijk bij voorbeeld overige alcoholhoudende produkten onder schorsing van de accijns en bier en wijn veraccijnst op te slaan. De overige onderdelen van artikel 2, derde lid, van de Wet op de accijns hebben steeds betrekking op in andere Lid-Staten gevestigde belastingentrepots, geregistreerde bedrijven en niet-geregistreerde bedrijven.

Onderdeel D

De leden van de fractie van de PvdA constateren met leedwezen dat het woord atypisch is opgenomen in de herziene woordenlijst van de Nederlandse taal. Ik heb er kennis van genomen dat deze leden daarmee hun verzet tegen het gebruik van dit woord opgeven.

Onderdeel GB

De leden van de fractie van de PvdA vragen onder welke GN-codes de restgassen vallen en welke restgassen niet onder een GN-code vallen. Deze leden doelen hierbij op de in artikel 61c, onderdeel i, van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne (Stb. 1988, 133) (Wabm) als gasvormige brandstoffen omschreven produkten. De gecombineerde nomenclatuur is zodanig opgezet dat alle produkten, dus ook alle restgassen, zijn in te delen onder een GN-code. Welke GN-code dat is, hangt af van de hoedanigheden van het desbetreffende produkt. Aangezien de samenstelling, eigenschappen en gebruiksmogelijkheden van restgassen van produkt tot produkt variëren, valt de door deze leden gestelde vraag niet eenduidig te beantwoorden. Een en ander zal van geval tot geval moeten worden gezien.

Voor het al dan niet als minerale oliën aanmerken van deze produkten is overigens de indeling in de GN-code niet steeds doorslaggevend, aangezien produkten, behalve op grond van hun indeling in een GN-code, ook op grond van hun bestemming als minerale oliën kunnen worden aangemerkt.

In antwoord op de hiernaar door deze leden gestelde vraag kan ik bevestigen dat de wijziging van de systematiek voor de restgassen geen materieel gevolg heeft voor de tarifiering krachtens de Wabm.

Met betrekking tot de systematiek van de gecombineerde nomenclatuur vragen de leden van de fractie van de PvdA naar de reden van het verschil tussen de vermelding van 4-cijferige GN-codes in de wet, zoals 2706 (artikel 25, eerste lid, onderdeel a) of 2709 (artikel 25, eerste lid, onderdeel c), terwijl deze codes niet in de overgelegde GN-tabellen voorkomen.

In aanvulling op hetgeen ik in de nadere memorie van antwoord heb opgemerkt over de systematiek van de gecombineerde nomenclatuur hierover het volgende. Binnen de bij de 4-cijferige GN-code behorende omschrijving zijn nadere onderverdelingen mogelijk. Deze worden onderscheiden door een 6-cijferige of 8-cijferige GN-code. Hierbij omvatten met een 4-cijferige code aangeduide produkten alle produkten met een

GN-code van meer dan 4 cijfers waarvan de eerste 4 cijfers overeenkomen met de in de wet genoemde code. De met een 8-cijferige GN-code aangeduide produkten zijn op hun beurt onderverdelingen van de met een 6-cijferig GN-code aangeduide produkten. Deze systematiek is in de structuurrichtlijnen en in de Wet op de accijns eveneens gevolgd. Hiermee is tevens verklaard waarom sommige uitzonderingen expliciet moeten worden vermeld en andere impliciet.

Worden met betrekking tot de desbetreffende goederen geen nadere onderverdelingen aangebracht (zoals bij GN-codes 2706 en 2715), dan wordt de 4-cijferige code tot 8 cijfers aangevuld door toevoeging van «00 00». Deze, voor het onderscheid van geen betekenis zijnde, toevoeging is weggelaten in de desbetreffende richtlijnen en, in navolging daarvan, eveneens in de Wet op de accijns.

Voorts informeren deze leden naar de inhoudelijke aspecten van het begrip minerale oliën, zoals: het niet als minerale oliën aanmerken van naftaleen en enkele andere produkten van GN-code 2707 (2707 99 30, 2707 99 50 en 2707 99 70), van de bij GN-code 2713 genoemde produkten en – bij groep 2902 – van cyclopertenen, azuleen en alkylderivaten, alsmede de bij 2711 gekozen redactie (de vermelding dat chemisch zuiver methaan en propaan daarbij zijn inbegrepen). Voorts vragen deze leden waarom preparaten voor het behandelen van textiel (GN-code 34 03 11 00) als minerale oliën zijn aangemerkt.

Hieromtrent merk ik op dat de – voor de afschaffing van de fiscale (accijns)grenzen onontbeerlijke – communautaire definitie van minerale oliën het resultaat is van intensieve onderhandelingen tussen de Lid-Staten. Daarbij zijn de vorengenoemde, door de leden van de fractie van de PvdA gesignaleerde, verfijningen – ook indien deze hier en daar onlogische trekjes vertonen – onvermijdelijk gebleken om een met het oog op de nationale belangen in de Lid-Staten voor alle partijen aanvaardbare einduitkomst te verwezenlijken. Een beschrijving van de GN-codes 2707 99 30, 2707 99 50 en 2707 99 70, deze leden vragen waarom het gaat bij deze produkten, is opgenomen in de als bijlage bij de nadere memorie van antwoord behorende GN-toelichting (EG) op de desbetreffende 8-cijferige onderverdelingen van post 2707. Praktische beschrijvingen van de soorten goederen waarom het gaat bij de door mij uit de wet geciteerde GN-codes zijn, dit in antwoord op de door deze leden dienaangaande gestelde vraag, in deze toelichting eveneens te vinden.

Artikel Ia

De leden van de fracties van de PvdA en de VVD zijn niet overtuigd door de nadere memorie van antwoord dat de gekozen formulering de beste is. Zij wijzen voorshands naar het amendement dat inmiddels is indiend op wetsvoorstel 22 712 (stuk nr. 13). Een vergelijkbare lijn willen zij in dit wetsvoorstel volgen. Met betrekking tot deze kwestie heb ik tijdens de mondelinge behandeling van laatstbedoeld wetsvoorstel mijn standpunt weergegeven. Ik laat het oordeel over deze kwestie aan de Kamer over.

Wat betreft de datum waarop een dergelijke bepaling zou kunnen vervallen vragen de leden van de fractie van de PvdA nog of een voorziene tweede bezemrichtlijn een zodanige spoedeisendheid qua implementatie zal hebben dat de normale wetgevingsprocedure daarvoor opzij moet worden gezet. Indien dat niet aannemelijk valt te maken, lijkt het deze leden dat artikel Ia in gewijzigde vorm per 1 juli 1993 zou kunnen vervallen. Deze leden herhalen overigens hun reeds eerder in het eindverslag gedane verzoek om de eerste bezemrichtlijn zo mogelijk nog bij nota van wijziging in dit wetsvoorstel te verwerken.

Ik heb in de nadere memorie van antwoord aangegeven dat het zeker niet uitgesloten is dat ook na 1 januari 1993 nog EG-bepalingen tot stand komen die binnen artikel 1a vallen. Op dit moment is over de inhoud daarvan echter niets te zeggen, zodat ik ook niet kan aangeven in hoeverre een spoedprocedure noodzakelijk is. Voor het antwoord op het verzoek van deze leden met betrekking tot de eerste bezemrichtlijn moge ik verwijzen naar het hiervoor in deze nota gegeven antwoord ter zake.

De Staatssecretaris van Financiën,
M. J. J. van Amelsvoort

Artikel II

1. De vrijstelling van accijns als bedoeld in artikel II van de Wet tot wijziging van de Wet op de accijns in verband met de afschaffing van de fiscale grenzen (Stb. ,) geldt alleen voor zover de hoeveelheid accijnsgoederen, per persoon en per reis, niet de maxima overschrijdt die zijn vastgesteld bij ministeriële regeling.

2. Voor de toepassing van de vrijstelling met betrekking tot de accijnsgoederen die bestemd zijn om aan boord van een vliegtuig of een schip aan de reizigers te worden geleverd worden de accijnsgoederen geacht uit de accijnsgoederenplaats te zijn uitgeslagen op het tijdstip waarop zij worden geleverd aan de reizigers.

Toelichting**Artikel II**

Artikel II van de Wet tot wijziging van de Wet op de accijns in verband met de afschaffing van de fiscale grenzen (Stb. ,) bewerkstelligt de voortzetting van de belastingvrije verkopen in de zogenaamde tax-free shops gedurende een periode die op 30 juni 1999 verstrijkt. Artikel II, eerste lid, bepaalt dat de vrijstelling van accijns voor accijnsgoederen die door tax-free shops zijn verkocht en die worden meegevoerd in de persoonlijke bagage van een reiziger slechts geldt voor zover de hoeveelheid accijnsgoederen, per persoon en per reis, niet de maxima overschrijdt die zijn vastgesteld bij ministeriële regeling.

In het tweede lid van artikel II is bepaald dat voor de toepassing van de vrijstelling met betrekking tot accijnsgoederen die bestemd zijn om aan boord van een vliegtuig of van een schip tijdens het vervoer aan reizigers te worden geleverd, die accijnsgoederen worden geacht uit de accijnsgoederenplaats te zijn uitgeslagen op het tijdstip waarop zij worden geleverd aan de reizigers. Op deze wijze behoeft met betrekking tot niet verkochte goederen, die weer worden ingeslagen in de accijnsgoederenplaats, geen bijzondere (teruggaaf)regeling te worden getroffen.